

[A. C. D. Petersen.]

naar blot man ønsker at faa det mulige igennem. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at den højtærede Regering har følt en vis Befrielse ved at faa Lovgivningsvirksomheden i Gang i Samarbejde med det konservative Folkeparti i Stedet for i Samarbejde med Venstre, men Regeringen burde have strakt sig videre, saa at den havde faaet et for begge Parter hæderligt Forlig.

Den Indsats, der nu gøres overfor Krisen, er efter min Mening ikke det værd, som vi fra konservativ Side ofrer. Hvis der, naar man nu om et Par Aar har faaet uddelt de 30 Mill. Kr., kunde paavises et lille Lyspunkt, saa at man kan sige, at der da er bedre Vilkaar for det danske Landbrug — det vil altsaa sige, hvis det kun er en kort Tid, man skal igennem —, saa skulde jeg ikke stemme imod disse Lovgivningsforanstaltninger, men sige, at vel er det dyrt, men det er dog ikke dyrere end, at det kan bæres, naar blot man kommer igennem den vanskelige Tid. Men hvis det viser sig, naar Aaret er gaaet, at det danske Landbrug er daarligere stillet, end før det fik dette Tilskud, ja, saa vil jeg gerne spørge: Hvad er Regeringspartierne saa parate til at gøre?

Har man nogen Vej at gaa, vis os saa denne Vej, og hvis de kan det, saa skal mine Indvendinger falde bort. Men hvis det virkelig er saaledes, som jeg frygter, at de 30 Mill. Kr., som her tages ud af Erhvervsvirksomhederne i Form af forøgede Skatter og uddeles som Understøttelse til Landbruget, og de 12 Mill. Kr., som skaffes til Veje til Understøttelse for de arbejdsløse, ikke betyder nogen Indsats til Afhjælpning af Krisen, hverken for de arbejdsløse eller for de kriseramte Landmænd, vil det blot sige, at ikke alene de kriseramte Hjem, som vi i Dag arbejder for at hjælpe, bliver daarligere stillet overfor Fremtidens Vanskeligheder, men saa er der kommet Hundreder, ja, Tusinder af Hjem til, der er blevet endnu daarligere stillet end før, for nu er ogsaa en Del af deres Reserve gaaet med.

Her tænker jeg ikke alene paa de Reserver, som vil blive brugt til Betaling af de forhøjede Skatter, som vil falde paa mange af de kriseramte Landmænd foruden paa mange andre i Landet, der har vanskeligt ved at udrede Skatterne, men ogsaa paa, at der, som jeg før omtalte, med en Naturlovs Nødvendighed før eller senere vil komme det Tidspunkt, hvor den overhaandtagende Produktion indskrænkes. Det er det Tidspunkt, vi netop nu staa

overfor, nu er Produktionsmidlerne rundt om i Landbohjemmene udtømt. Der er for Tusinder og atter Tusinder ikke Mulighed for at skaffe flere, og dette betyder, at Produktionen naturligvis ophører samtidig med, at disse Hjem gaar til Grunde. Det, at denne overhaandtagende Produktion, som alene er ødelæggende for Priseniveauet, bliver indskrænket, vil betyde en Aflastning, en Hjælp for de Mennesker, der endnu kan klare sig.

Det er disse for mig saa vigtige Problemer, som har gjort, at jeg har taget en anden Stilling end mit Parti i Dag, selv om det sker med stor Betænkelse, fordi jeg ved, at Villien hos mit Partis Ordfører om at faa noget godt ud af det, ikke alene for vort Parti, men ogsaa for de kriseramte Landmænd og for de arbejdsløse, har været den bedste; men disse saglige Grunde er for mig stærkere end den Velvillie, jeg gerne viser mit Parti.

Jeg skal derfor slutte med at sige, at jeg maa stemme mod dette Forlig, fordi jeg tror, at det, der her foreslaas, ikke alene ikke er nogen Hjælp, men at det endog vil volde det kriseramte Landbrug større Vanskeligheder, end det har nu.

Hendriksen: Jeg beklager dybt, at jeg ikke kan følge mit Parti i de foreliggende Sager. Grunden er ingenlunde den, at jeg er Modstander af, at der paa visse Omraader og i visse Tilfælde sluttet Overenskomst mellem mit Parti og de nuværende Regeringspartier. Tværtimod, kan jeg godt sige, og jeg har da ogsaa ved flere Lejligheder selv medvirket til saadanne Overenskomstaftaler, f. Eks. med Hensyn til Næringslovsforslaget. Men Indholdet af den trufne Overenskomst er efter min Mening ikke af en saadan Karakter, at den kan siges at tilfredsstille, hvad jeg forstaaer ved konservative Ideer og Ønsker.

Dertil kommer, at Forslag til Lov om midlertidig Lempelse af Skatter og Renter for Ejere af Landbrugsejendomme afgjort ikke afhjælper Landbrugskrisen; der kan højst blive Tale om en Saltvandsindsprøjtning, der neppe vil gavne Landbruget som saadant syndeligt. Men Forslaget vil, gennem de Skatter, der er et Led i Forliget, bidrage til yderligere at udmarve Byerhvervene, der nu selv er inde i en Krisesituation, der er yderst alvorlig.

Hvis man havde forelagt et Forslag, der tog Sigte paa at yde Landbruget en virkelig Støtte, som kunde have hjulpet det over Krisen og skabt bedre Muligheder for dette Erhverv, skulde min Støtte alligevel